

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pkf.II.20.293/2026/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Nahóczky Ügyvédi Iroda (eljáró: Dr. Nahóczky Endre ügyvéd, cím) által képviselt kérelmező neve (cím) kérelmezőnek – a dr. Varga István ügyvéd (cím) által képviselt Törvényszék (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel iránt indított nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 34.Pk.20.184/2026/11. számú végzése ellen a kérelmezett által 15. sorszámmal benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti; a fellebbezett részét azzal a szövegezésbeli pontosítással hagyja helyben, hogy mellőzi a kérelem részbeni elutasítására vonatkozó rendelkezést.

Megállapítja, hogy 7 000 (hétezer) forint fellebbezési illetéket az állam visel.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A kérelmező mint felperes, valamint 'alperes neve' és társa alperesek között a 2019. június 20. napján előterjesztett fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel indult peres eljárás a Mohácsi Járásbíróság előtt P.20.274/2019. számon kölcsön megfizetése iránt. A per a későbbiekben a Siklói Járásbíróságon P.20.379/2019., majd a Szigetszentmiklósi Járásbíróságon (a továbbiakban: járásbíróság) P.20.002/2020., P.20.295/2021., P.20.761/2023., 20.613/2025. számon folytatódott.

[2] A 2020. november 12. napján megtartott folytatólagos perfelvételi tárgyaláson a felek közös kérelmére a járásbíróság megállapította, hogy az eljárás szünetel. A kérelmező 2021. február 12. napján terjesztette elő az eljárás folytatása iránti kérelmet, egyben a keresetét megváltoztatta. A járásbíróság 2021. március 8. napján intézkedett a per új számra iktatásáról, majd a 2021. március 30. napján kelt végzésével a keresetváltoztatás egyidejű közlésével az alpereseket nyilatkozattételre hívta fel.

[3] A per a járásbíróság a 2025. december 2. napi, a kérelmező távollétében megtartott tárgyalásán meghozott, a kérelmező részére 2025. december 12. napján kézbesített, 2026. január 6. napján jogerőre emelkedett, az eljárást megszüntető végzésével fejeződött be.

A kérelem és az ellenirat

[4] A kérelmező az eljárás elhúzódása miatt kérte a kérelmezettet a módosított kérelme szerint a per 2019. június 20. és 2026. január 22. napjai közötti – egyes időszakok levonásával számított – 1910 nap időtartamára 764 000 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kötelezni.

[5] A kérelmezett az elleniratában a kérelem 460 800 forint vagyoni elégtétel részében elutasítását kérte. Kérte – többek között – a per számított időtartamából a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 15. §-ának (3) bekezdése alapján a 2020. november 12. és 2021. március 30. napjáig eltelt 139 nap figyelmen hagyását, mivel a per ebben az időszakban a felek közös kérelmére szünetelt; a kérelem módosítása során ebből a kérelmező

elfogadta a 2020. november 12. és 2021. február 12. napja közötti 92 nap levonását, a 2021. február 13. és 2021. március 30. közötti 47 nap figyelmen kívül hagyását azonban nem.

Az elsőfokú végzés

[6] Az elsőfokú bíróság kötelezte a kérelmezettet a kérelmező javára 764 000 forint vagyoni elégtétel és 15 272 forint perköltség megfizetésére, ezt meghaladóan a kérelmet elutasította. A kérelmezőt kötelezte 4721 forint elsőfokú eljárási illeték megfizetésére, míg megállapította, hogy 23 047 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[7] Nem találta indokoltnak a 2021. február 13. és 2021. március 30. közötti 47 nap figyelmen kívül hagyását, a következő indokkal: a felek közös kérelmére tekintettel szünetelő eljárás 92 napos időtartama kétségtelenül az eljárás előrehaladását nem szolgáló időtartam, amely a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül eltelt időtartamnak minősül. Azonban az az időtartam, ami a 2021. február 12. napi folytatás iránti kérelem benyújtása és a keresetmódosítás 2021. március 30-án az alperesekkel történő közlése között eltelt, már nem. Ebben az időszakban az eljáró bíróság a folytatás iránti kérelem új számra lajstromozása és az ügy kiszignálása felől intézkedett, amely 2021. március 8. napján meg is történt. Figyelemmel arra, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szerinti általános intézkedési határidő 30 nap, ez az időszak nem telt el szükségtelenül, és nem is vezetett az eljárás elhúzódásához, hiszen a bíróság 22 nap elteltével időszerűen intézkedett 2021. március 30. napján a keresetmódosítás alperesekkel történő közlése iránt.

[8] A módosított kérelmében a kérelmező elfogadott az eredetileg megjelölt időtartamból 457 nap levonását; ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság nem találta indokoltnak levonni a kérelmező által vitatott, a kérelmezett által a kérelem módosítását követően fenntartott időszakokat.

[9] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság az elleniratra tekintettel módosított kérelmet egészében alaposnak találva, 1910 figyelembe vehető napra 764 000 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kötelezte a kérelmezettet.

[10] Az eredeti kérelemhez (925 600 forint) képest a kérelmezőt 17 %-os mértékben találta pervesztesnek és a Pp. 83. §-ának (2) bekezdése alapján kötelezte a kérelmezettet a felszámított, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja és (3) bekezdése alapján megállapított összegű elsőfokú költségének a megfizetésére, továbbá megállapította, hogy a marasztalási összeghez igazodó, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 42. §-a (1) bekezdésének g) pontja szerinti elsőfokú eljárási illetéket a pervesztessége arányában a kérelmező köteles megfizetni, míg a kérelmezett személyes illetékmentessége folytán a fennmaradó eljárási illeték a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése szerint az állam terhén marad.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[11] A kérelmezett a fellebbezésében a végzés részbeni megváltoztatásával a vagyoni elégtétel 18 800 forint összeggel leszállítását kérte.

[12] Felhívta: a levonni elmulasztott, 2021. február 13. és 2021. március 30. közötti 47 nap a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül telt el és a bírósági eljárás előrehaladását nem szolgálta. Az ügy új számra iktatása és kiszignálása nem minősül a Pp. szerinti bírói intézkedésnek, az ugyanis nem perbeli cselekmény, csupán a bírósági ügyvitelben van jelentősége. A bíróságnak a beadvány beérkezésétől számított 30 napos intézkedési határidejét nem érinti az új számra iktatás, azt nem szakítja meg és az alatt a határidő nem is szünetel. Nem is arra hivatkozott, hogy a bíróság késedelmesen intézkedett, hanem arra, hogy a kérelmezőnek betudható a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján a

szünetelés teljes időszaka, továbbá az az időszak is, amely amiatt telt el, hogy a kérelmező és az ellenérdekű fél közösen kérték az eljárás szünetelését. A folytatás iránti kérelem benyújtásától 2021. március 30. napjáig számított időtartam a szünetelő eljárás újra-indulásának természetes következményeként telt el, és ezáltal a szünetelés időtartamához hozzászámítandó. Nem azért telt el ugyanis a folytatás iránti kérelem benyújtásától a bíróság intézkedéséig még 47 nap, mert a bíróság késedelmesen járt el, hanem azért, mert a bíróság számára újra megnyílt a 30 napos intézkedési határidő, amely azonban a kérelmező érdekkörében felmerült ok, mert ha a közös kérelemre történő szünetelés nem következik be, akkor a bíróságnak már 2020. november 12. napját követően intézkednie kellett volna az ügyben.

[13] A kérelmező a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés a fellebbezéssel érintett részében való helybenhagyását kérte.

A másodfokú bíróság döntése

[14] A módosított kérelem 764 000 forint vagyoni elégtétel megfizetése iránti igényt tartott fenn, és mivel az elsőfokú bíróság 764 000 forint vagyoni elégtétel megfizetése kötelezte a kérelmezettet, így annak nem volt elutasított része. Ezért a fellebbezés érdemi elbírálásától függetlenül az elsőfokú végzés szövegezésbeli pontosítása volt szükséges a kérelem részbeni elutasítására vonatkozó rendelkezés mellőzéséről.

[15] Az ítéltábla fellebbezés hiányában a Pp. 370. §-ának (1) bekezdése alapján nem érinthette az elsőfokú végzés a kérelmezettet 745 200 forint vagyoni elégtételben és 15 272 forint elsőfokú költségben marasztaló rendelkezését, a kérelmezett fellebbezését pedig a következők szerint nem találta alaposnak:

[16] A Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz időtartamába nem számítható bele az az eljárás előrehaladását nem szolgáló időtartam, amely a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül telt el.

[17] Az előző jogszabályi rendelkezés a levonás feltételeként konjunktív, egymásra épülő okokat határoz meg: az oknak a kérelmező érdekkörében kell felmerülnie, elháríthatónak kell lennie, és emiatt – azaz nem más miatt – kell az adott, az eljárás előrehaladását nem szolgáló időtartamnak szükségtelenül elteltetnie. Önmagában tehát a kérelmező érdekkörében jelentkező mulasztás még nem ad alapot az időtartam levonására, csak akkor, ha kizárólag emiatt telt el az idő szükségtelenül (ekként: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.264/2024/3., Pkf.II.20.299/2024/2., Pkf.II.20.302/2025/2., Pkf.II.20.406/2025/2.)

[18] A felek az elsőfokú eljárásban tett egyező nyilatkozata alapján a jogvita eldöntése tekintetében abból kellett kiindulni, hogy a peres felek a 2020. november 12. napi tárgyalásán tett közös kérelme alapján az eljárás ebből az okból szünetelése folytán történő időmúlás a kérelmező érdekkörében elhárítható, a per előrehaladását nem szolgáló időtartam volt. Addig azonban, amíg a kérelmező és az elsőfokú bíróság azt csak a kérelmezőnek az eljárás folytatása iránti kérelméig (2021. február 12.), addig a kérelmezett az eljárás folytatását követő első érdemi bírói cselekményig (2021. március 30.) számította.

[19] A jogértelmezési kérdésben az ítéltábla az elsőfokú bírósággal egyezően a kérelmező álláspontját osztotta.

[20] A Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése azt a rendelkezést tartalmazza, hogy azon eljárási kérdésekre, amelyeket a törvény a bíróság előtti igényérvényesítést (azaz a vagyoni elégtételre irányuló nemperes eljárást) rendező alcíme eltérően nem szabályoz, a Pp. rendelkezéseit a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel és a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvénynek (Bpnp.) a bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezéseit kell alkalmazni. Ebből tehát az következik,

hogy a Pevtv. háttérjogszabálya a Pp., annak minden olyan, a nemperes eljárás sajátosságaival összeegyeztethető rendelkezése alkalmazandó, amelyre nincs a nemperes eljárásra vonatkozó eltérő előírás. Ezért alkalmazandó a Pp. 2. §-a (2) bekezdésének a rendelkezési elv részében irányadó az a szabálya, hogy a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. Mivel pedig a kérelmezett ezen időtartam levonását érintően nem hivatkozta a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdését, ezért annak nem volt jelentősége, hogy a szünetelő eljárás folytatása után az eljáró bíróság olyan, az intézkedési kötelezettségre vonatkozó törvényi határidőt mulasztott-e, amely alapján bekövetkező időmúlás a kérelmező által elhárítható lehetett-e az eljárás elhúzódása miatti kifogás által. Ezzel szemben a kérelmezetti védekezésből következően kizárólag azt lehetett vizsgálat tárgyává tenni, hogy a vitatott 2021. február 13. és 2021. március 30. közötti 47 nap a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül telt el és a bírósági eljárás előrehaladását nem szolgálta-e. Mivel ezt az okot a kérelmezett a közös kérelemre szünetelésre vezette vissza, ezért abban kellett állást foglalni, hogy a közös kérelemre szünetelés miatt is a kérelmező érdekkörében határozandó-e meg az eljárás folytatása iránti kérelme és a bíróság érdemi cselekménye miatti időmúlás.

[21] Mint ahogy a következőes bírói gyakorlat hangsúlyozza: a közös kérelemre szünetelés alapján a Pevtv. 15. §-ának (5) bekezdése alapján nem mellőzhető annak a mérlegelése, hogy a kérelmező, valamint a pert lefolytató bíróság eljárási cselekménye, illetve mulasztása mennyiben járult hozzá az észszerűnek minősülő időtartam meghaladásához (ekként: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.064/2024/2., Pkf.II.20.226/2024/2. Pkf.II.20.264/2024/3.)

[22] Arra helyesen hivatkozott a fellebbezésében a kérelmezett, hogy az ügy új számra iktatásának csak ügyviteli jelentősége van, de nem érinti a bíróság intézkedési kötelezettségét. Helytelenül számította azonban a kérelmező érdekkörébe, hogy a bíróság számára újra megnyílt a – Pp. 110. §-ának (1) bekezdése szerinti – 30 napos intézkedési határidő, és ha a közös kérelemre történő szünetelés nem következik be, akkor a bíróságnak már 2020. november 12. napját követően intézkednie kellett volna az ügyben, és ezért kell ezt az időtartamot a 2021. március 30-i érdemi bírói cselekményig levonni. Ez az okfejtés azonban logikailag azért hibás, mert abból indul ki, hogy a bíróság intézkedésének ideje miatti időmúlást a kérelmező terhére értékeli. Ha ugyanis a felek nem terjesztenek elő közös kérelmet az eljárás szünetelése iránt, úgy a bíróság – a per addigi menetéhez kapcsolódó – intézkedési kötelezettsége ekkor, tehát 2020. november 12-én kezdődik. Mivel előterjesztettek, ezért ugyanez az intézkedési kötelezettség 2021. február 12-én, az eljárás folytatása iránti kérelemmel indult újra. Csakhogy az elsőfokú bíróság ezt az időtartamot levonta a per számított időtartamából. Az ez utáni időtartam már nem a szünetelés iránti kérelem miatt telt el, hiszen azzal, hogy a kérelmező kérte az eljárás folytatását, részéről elhárította az előrehaladás akadályát, ettől kezdődően már a bíróság döntésén múlt, hogy a per hogyan és mikortól halad tovább, tehát az ezt követő időmúlás már a bíróság érdekkörében jelentkezik. Az ellenkező értelmezés azt feltételezná, hogy egyébként a bíróság 2020. november 12-én haladéktalanul intézkedett volna, és ezt akadályozta meg a felek szünetelés iránti kérelme, ilyen kijelentés azonban a perrendi szabályokból nem vonható le. Különösen hibás ez a levezetés annak a tükrében, hogy a bíróság 2021. március 30-i intézkedését – a keresetváltoztatás egyidejű közlésével az alperesek nyilatkozattételre felhívása – vette alapul, amely a szünetelés időtartama alatt fel sem merülhetett, hiszen a keresetét a kérelmező az eljárás folytatása iránti kérelmében változtatta meg, és olyan következtetés nyilvánvalóan nem tehető, hogy szünetelés hiányában ezt korábban feltétlenül megtette volna, amely miatt az eljárás – ide nem értve a szünetelés levont időtartamát – további idővesztéseget eredményezett. Ekként a 2021. február 13. és 2021. március 30. közötti 47 napos időmúlás a szüneteléssel összefüggésbe hozása csak látszólagos: annak oka a kereset megváltoztatása és

az azzal kapcsolatos, részben késedelmes bírói intézkedés. A keresetváltogatást azonban a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdésével a kérelmezett az elleniratában nem hozta összefüggésbe; ezen túl abban is egyértelmű a jogalkalmazói értelmezés, hogy amúgy az eljárási jogok törvényi keretek között gyakorlása önmagában nem minősíthető a fél érdekkörébe tartozónak csak abból az okból, hogy az a pertartam növekedéséhez vezetett (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.284/2023/2., Pkf.II.20.254/2024/2., Pkf.II.20.425/2023/2., Pkf.II.20.275/2024/2., Pkf.II.20.346/2024/2. , Pkf.II.20.540/2024/2., Pkf.II.20.152/2025/2.)

[23] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének a fellebbezett részét a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 383. §-ának (2) bekezdése szerint – az előzőek szerinti szövegezésbeli pontosítással – helybenhagyta.

[24] A kérelmezett fellebbezése eredménytelen volt, azonban a kérelmező nem számított fel másodfokú perköltséget, ezért arról rendelkezni nem kellett. Az Itv. 39. §-ának (1) bekezdése és 47. §-ának (1) bekezdése szerint meghatározott fellebbezési illeték pedig, a kérelmezett személyes illetékmentessége folytán, a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Debrecen, 2026. május 28.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró